

Č. 2485.

Státní zaměstnanci: Bývalý uherský státní cestář, který nebyl ustanoven ve čsl. státní službě podle zák. č. 269/20, nemá nároku na zaopatřovací požitky ve výměře podle předpisů čsl.

(Nález ze dne 13. června 1923 č. 10.314).

Věc: Ondřej H. v L. proti vládnímu referátu veřejných prací při ministerstvu s plnou mocí pro správu Slovenska o výměr pensijních požitků.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — —

Výnosem žal. úřadu z 18. července 1922 bylo st-li sděleno toto:

K Vaší žádosti podané minulého roku ministerstvu veř. prací v Praze o poukázání zaopatřovacích požitků ve výměře jako státním cestářům převzatým do služeb čsl. republiky se Vám sděluje, že se na Vás ustanovení výnosu min. veř. prací v Praze pod č. 5608/XIV z 27. prosince 1920 resp. zákonů z 17. prosince 1919 č. 2 a 3 Sb. z r. 1920, ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a zák. z 3. března 1921 č. 99 Sb. atd. nevztahují, poněvadž jste nebyl do služeb čsl. republiky přijat následkem podání Vaší žádosti o p e n s i o n o v á n í již 25. března 1920, tedy v době, kdy se o převzetí cestářů do služeb čsl. republiky ještě nejednalo, pročez jste též dekret o převzetí neobdržel.

Následkem toho vyměřeny Vám byly pensijní požitky dle uherského zák. čl. LXV z r. 1912, které mohou býti zvýšeny jen dle nařízení čsl. vlády z 25. srpna 1921 č. 298 Sb., vyhovujete-li podmínkám ustanoveným v příslušných paragrafech, o čemž zdejší úřad rozhodne. Tím se zároveň zrušuje přípis státního stavebního úřadu v L. sv. M. zaslaný Vám 1. října 1921 pod č. 3160.

O stížnosti pro nezákonnost podané uvažoval nss následovně:

Podle petitu stížnosti domáhá se st-l toho, aby mu od doby, kdy byl dán na odpočinek, poskytnuty byly odpočivné požitky podle zákonů čsl. republiky a opírá tento domnělý svůj nárok o tu okolnost, že hned po převratu složil slib čsl. republice, po čas aktivní služby všechny služební požitky ve stejné výměře jako ostatní cestáři bral, dále že i po vydání zákona z 15. dubna 1920 č. 269 Sb. republice čsl. sloužil a s ostatními cestáři na základě cit. zákona 269/1920 do služeb státu čsl. převzat byl.

Pro názor tento není však v zákoně opory.

Podle § 2 cit. zákona 269/1920 stávají se úředníci a zřizenci ustanovení při státních úřadech býv. státu uherského na Slov. úředníky a zřizenci státu čsl. a jsou zákonům a předpisům pro státní úředníky a zřizence v ostatních částech republiky čsl. podrobeni toliko za podmínek v zákoně tomto předepsaných, t. j. toliko tenkrát, jestliže do 60 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona podali u min. pro Slov. žádost za své ustanovení (§ 4) a jestliže také skutečně byli převzati (§ 6, posl. odst.). Stížnost ani netvrdí, že by st-l takovou žádost za svoje převzetí v předepsané lhůtě byl podal, nýbrž tvrdí jenom, že současně s ostatními cestáři byl převzat, třebaže o tom žádného dekretu

tu neobdržel. Tvrzení toto však nemá podkladu ve spisech, ježto naopak ze zprávy stát. stav. úřadu v L. Sv. M. ze 27. dubna 1921 jde na jevo, že mezi cestáři správě této přidělenými a k převzetí podle zákona z 15. dubna 1920 č. 269 Sb. navrženými st-l v ů b e c ů v e d e n n e b y l.

Ježto tedy st-l ve smyslu zákona 269/1920 do služeb čsl. republiky převzat (ustanoven) nebyl, nevztahují se na něho dle § 2 cit. zák. zákony a ustanovení pro státní úředníky a zřízence toho druhu v ostatních částech republiky čsl. platné, a jest tedy stížnost bezdůvodná.

Č. 2486.

Státní úředníci. — Obecní notáři (Slovensko):
Poukaz požitků podle předpisů čsl. vydaný bývalému uh. obecnímu notáři nezakládá jeho služební poměr k čsl. republice ve smyslu služ. pragmatiky úřednické a zákona č. 211/1920.

(Nález ze dne 13. června 1923 č. 10.315).

V ě c: Arpád L. v Š. proti ministerstvu vnitra o propuštění ze služby.

V ý r o k: Stížnost se z části odmítá jako nepřipustná, z části se zamítá jako bezdůvodná.

N á h r a d a v ý l o h stížnosti se nepřisuzuje.

D ů v o d y: St-l byv podle uh. zákonů, platných před 28. říjnem 1918, ustanoven obvodním notářem, podal ve smyslu zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb. žádost o převzetí do státní služby notářské.

Výnosem min. vnitra z 5. března 1921 pak jmenován byl st-l s platností od 1. srpna 1920 pro z a t í m n ě v systemisovaném stavu okolních a obecních notářů na Slovensku v IX./1 h. tř. s podmínkou, že do 31. prosince 1921 prokáže zkouškou znalost jazyka státního.

Jmenovací dekret však mu doručen nebyl.

Rozhodnutím ze 24. dubna 1922 zrušilo presidium min. vnitra zmíněné prozatímní jmenování st-lovo. V důsledku toho požádal ministr pro Slov. výnosem ze 4. května 1922 župana v Šahách, aby jmenovací dekret, který st-li nebyl doručen, byl vrácen, dále aby st-l ze služby notářské byl propuštěn, resp. aby do notářské služby ve smyslu županova usnesení z 25. února 1922 znovu uveden nebyl a konečně, aby st-l (jak má nárok) dle župního statutu byl pensionován. Měsíční přídavek 300 K, který st-li úřadem ministra s plnou mocí byl poukazován, byl zastaven dnem 31. května 1922.

O stížnosti proti rozhodnutí tomu pro nezákonnost podané uvažoval nss následovně:

St-l namítá především, že ze služby nemůže býti propuštěn, ježto se stal definitivním státním úředníkem. Založení defin. poměru státního úředníka pak spatřuje v tom, že na základě svojí v čas podané žádosti ve smyslu §u 5 zák. 211/1920 resp. vlád. nař. č. 383/1920 byl rozhodnutím ministra vnitra z 15. března 1921 definitivním státním úředníkem jmenován, a usuzuje tak z toho, že st-li vydán byl na základě jmenovacího dekretu výnos ministra pro Slov. č. 34.879/1920 pres., jímž mu služební platy byly poukázány. Argumentace tato však